

Tekstivastine jakso 2.

Minna Luoto: Hei, tämä on Metsän suunta podcast ja minä olen Minna Luoto. Tervetuloa mukaan pohtimaan metsän suuntaa. Jokaisessa jaksossa sukelletaan yhteen teemaan, yhdessä asiantuntijavieraiden kanssa.

Minna: Hei ja tervetuloa Metsän suunta podcastin toisen jakson pariin. Hienoa saada teidät mukaan. Tänään meidän aiheena on metsäsuunnittelu vastuullisessa metsien hoidossa ja käytössä ja vieraaksi me olemme saaneet Juha Tuonosen Suomen metsäkeskukselta. Tervetuloa Juha.

Juha Tuononen: Kiitoksia.

Minna: Kertoisitko ihan alkuun Juha lyhyesti sinun tämänhetkisistä työtehtävistä ja minkälainen historia sinulla on metsäalalla?

Juha: Eli tervehdys kaikille kuuntelijoille ja nimi on tosiaan Juha Tuononen ja toimin metsänhoidon asiantuntijana Suomen metsäkeskuksessa ja oma tämmöinen erityisvastuualue tässä metsänhoitotiimissä on ilmasto ja metsät ja olen täällä podcastissa mukana nyt tämmöisen kokonaiskestävä energia Pohjois-Savon metsästä hankkeen puitteissa ja yksi tämmöinen tehtävä mitä tässä nykyisin teen omissa tehtävissäni on tuen tämmöisiä hankkeita sekä suunnittelen niitten hankkeitten toteutuksia ja valmistelen hankehakuja. Ja oma työhistoria lyhyesti, niin olen ollut metsänhoidon asiantuntijana nyt 5-vuotta ja sitä ennen asiakkuusasiantuntijana, jossa muun muassa metsään.fi käyttöoikeuksia hallinnoin ja sitä ennen erilaisissa tehtävissä, hanketehtävissä ja neuvontatehtävissä. Olen ollut metsäkeskuksessa vuodesta 2001 lähtien.

Minna: Hyvä kiitoksia. Lähdetään sitten pureutumaan itse teemaan vähän tarkemmin. Metsäsuunnittelu on varmasti monelle tuttu sana, mutta jos mietitään sen merkitystä vastuullisessa metsien hoidossa ja käytössä, niin se ei välttämättä ihan hahmotu semmoisena kokonaisuutena, että minkälainen merkitys sillä metsäsuunnittelulla tosissaan on ja nyt voitaisi lähteä ihan liikkeelle niinku perusasioista. Minkälainen metsäsuunnittelun rooli sinun mielestä on metsien vastuullisessa hoidossa ja käytössä? Ja ehkä jos lyhyesti avaat, että mitä se vastuullisuus ylipäättään mielestäsi niinku tässä metsäsuunnittelukontekstissa tarkoittaa.

Juha: No niin hyvä. Eli metsäsuunnitteluhan on, metsäsuunnitelmahan on tämmöinen opaskirja metsänomistajalle, jossa on mukana tieto siitä metsien tilanteesta, metsien mahdollisuuksista ja ennen kaikkea metsäsuunnitelmassa on mukana ne metsänomistajan omat tavoitteet. Eli tällä tavalla se eroaa esimerkiksi metsäkeskuksen tuottamasta metsävaratiedosta, joka on paikkaan sidottua tietoa, puustosta ja luontokohteista. Metsäsuunnitelmassa on tosiaan mukana ne metsänomistajan tavoitteet ja jos ajatellaan sitten tätä vastuullisuutta niin lähen liikkeelle siitä, niin

tämän kestävyysperiaatteiden mukaisesti, jossa turvataan tuleville sukupolville samat toimintamahdollisuudet tai paremmat toimintamahdollisuudet kuin mitä nykyisillä sukupolvilla on. Ja kestävyys, kokonaiskestävyyden osa-alueita ovat taloudellinen, ekologinen, sosiaalinen, kulttuurillinen kestävyys ja ilmastokestävyys on yhteydessä kaikkiin näihin osa-alueisiin. Niin elikkä huomioidaan tällainen kokonaiskestävyys tässä vastuullisuudessa metsänomistajan tavoitteiden mukaisesti.

Minna: Kyllä aikalaille niinku just hyvin tiivistetty. Miten helppo nuo kaikki asiat on ottaa huomioon siellä metsäsuunnittelussa.

Juha: No toki tietysti vaatii tietoa, että mitä mikä se metsien tilanne on ja mitä mahdollisuuksia se metsä tarjoaa ja minkälaisia elinympäristöjä siellä on. Mikä on se metsänhoidollinen tilanne ja mitkä on siellä ne hakkuumahdollisuudet. Miten siellä voidaan turvata monimuotoisuutta? Mitä metsänhoidollisia tarpeita, jolloin voidaan turvata niitä tulevia hakkuumahdollisuuksia. Eli tuota kyllä se vaatii siellä maastossa käyntiä ja tähänhän metsäsuunnitelman laatimiseen niin tämä metsäkeskuksen metsävaratieto tarjoaa sen pohjatiedon.

Minna: Kyllä.

Juha: Jota voidaan käyttää apuna sitten siinä metsäsuunnitelman laatimisessa ja voidaan tarkentaa niitä tietoja metsänomistajan tavoitteiden mukaisesti.

Minna: Kyllä ja näkisin itsekkin niin, että se metsäkeskuksen tarjoama avoin tieto on kyllä tosi hyvä pohjatieto ja se antaa tosi paljon jo tietoa, että mitä siellä metsässä voisi olla kun sinne menee. Mutta sitten kun sinne menee niin sieltä voikin löytyä jotakin semmoista mitä ei sen avoimen tiedon pohjalta tosissaan olisi pystynytään niin kun havaita, että kyllä se maastotyö nousee aika isoon rooliin yhä niinku vieläkin siinä metsäsuunnittelussa että ihan ei pystytä vielä toimistotyönä tekemään metsäsuunnitelmia, että joutuu sinne maastoon mennä, jotta havaitsee kaiken sen potentiaalin mitä sillä metsällä on antaa.

Juha: Kyllä, että esimerkiksi metsäluonnon arvokkaista elinympäristöistä, jos nostetaan esimerkki, niin metsäkeskuksen metsävaratiedoissa näkyy ne metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt mitkä meillä on tiedossa, mutta maastossa se voi olla kohteita, joista meillä ei ole tietoa ja ne selviää siellä maastossa käymällä.

Minna: Kyllä hei, pakko tässä vaiheessa nyt kun on metsäkeskuksen asiantuntija meillä paikalla niin kysyä, että jos joku metsänomistaja vaikka menee sinne metsään ja ajattelee että tässä voisi olla tällainen metsälakikohde tai että tässä maastossa on nyt poikkeuksellinen kohde, mutta se ei näy, vaikka siellä metsäkeskuksen tiedossa, niin voiko metsänomistaja silloin ottaa metsäkeskukseen yhteyttä ja ilmoittaa, että tällainen kohde täällä olisi? Ja mitä sen jälkeen tapahtuu?

Juha: Toki voi ottaa yhteyttä, mutta meidän nykyiset resurssit on sen suuntaiset, että meillä ei ole niinku mahdollisuutta lähteä tarkastelemaan tällaisia kohteita muutoin kuin siinä tilanteessa, että kohteessa on todella aikomus tehdä jotakin. Eli tällöin kun metsänomistaja jättää metsänkäyttöilmoituksen ja kirjoittaa sinne sitten omat näkemyksensä, niin kyllä me sitten käydään se tarkistamassa näin niin kuin metsän käyttöilmoituksen tarkastuksen puitteissa.

Minna: No niin eli ei ole haittaa kuitenkaan vaikka ilmoittaisi, vaikka sinne ei välttämättä maastoon sitten resurssit riitä lähteäkään.

Juha: Juuri näin.

Minna: No jos nyt puhutaan tulevaisuudesta, niin ehkä sellainen epävarmuus siitä, että mitä tulevaisuudessa tapahtuu ja miten me pystyttäisiin nyt hoitamaan niitä metsiä silleen, että ne olisi mahdollisimman kestäviä myös siellä tulevaisuudessa. Mehän tässä Vastuullista metsäsuunnittelua kuntametsänomistajille hankkeessa kehitettiin ilmatoriskiskenaariot, niin miten tärkeänä koet sen, että tällaisia skenaarioita mietitään ja pyritään sitten varautumaan niitten skenaarioiden mukaisesti, vähän miettimään niitä tulevaisuuksia ja miettimään sitä metsien hoitoa ja käyttöä ja ehkä sen myötä tekemään tiettyjä toimenpiteitä. Niin miten tärkeänä niin kuin näet, että siihen tulevaisuuteen varaudutaan niiden erilaisten skenaarioiden avulla?

Juha: Erittäin tärkeänä, että kyllä meillä pystytään katsomaan taaksepäin, miten meillä on lämpösummat kehittyneet Suomessa ja mitenkä meillä ilmasto lämpenee ja tunnistetaan, että tämä ilmaston lämpeneminen niin lisää ja voimistaa metsiin kohdistuvia tuhoriskejä ja me voidaan niinku ennustaa, että kyllä meillä lähivuosisikymmeninä niin samanlainen kehitys on todennäköisesti etenemässä edelleen. Että kaikki riippuu tietysti hiilidioksidipäästöjen kehityksestä ja tällä hetkellä todennäköisin kehityspolku on se, että hiilidioksidipäästöt jatkavat samalla kasvavalla trendillä edelleen vielä jopa 2040 -lukuun asti, jonka jälkeen ne lähtisivät näiden ilmastotavoitteiden ja sopimusten mukaisesti ni sitten laskusuunnalle. Mutta edelleen niinku meillä ilmasto on siis lähivuosisikymmeninä lämpenemässä ja se lisää ja voimistaa metsiin kohdistuvia tuhoriskejä ja tässä metsäsuunnittelussa voidaan sitten tarkastella niitä metsän riskikohteita ja suunnitella niitä toimenpiteitä niin kuin pitkällä aikavälillä, että mitkä ne on ne tulevaisuuden ennustetut tuhoriskit ja ja mitenkä ne metsät voidaan varmistaa niiden sopeutumiskykyä siihen tuleviin ilmasto-olosuhteisiin.

Minna: Joo siihen liittyen itse asiassa haluaisinkin vähän keskustella siitä, että tosiaan kun metsäsuunnittelulla voidaan vaikuttaa ja tunnistaa ehkä niitä riskikohteita ja hoitaa niitä sitten siihen suuntaan, että ne olisi kestävämpiä tilanteessa, kun se riski uhkaa niin minkälaisia keinoja tähän on nyt olemassa ja miten tehokkaina näet ne keinot?

Juha: Meillähän on metsänhoidon suosituksissa näitä sopeutumisen keinoja mainittu ja sieltä muutamia keskeisiä, jos nostan niin etusijalla ensinnäkin on tämä omien metsien tilanteiden tunnistaminen ja tarkkailu. Tässä voidaan hyödyntää paikkatietoaineistoja esimerkiksi metsäkeskuksen avoimissa metsien ja luontotiedoissa niin on tämmöinen kirjanpainajariskikohteet kartalla, joka kertoo siitä, että jos lähialueella on tehty hakkuita, joissa on ollut hyönteistuhon tai kirjanpainaja. Ja tämmöisten paikkatietoaineistojen avulla, niin voidaan tarkkailla niitä omien metsien riskejä. Luonnonvarakeskuksen sivuilla on lumituhoriskikarttaa ja tuulituhoriskikartta ja ja suunnitella niitä toimenpiteitä riskit tiedostaen. Eli tuota paikkatietoaineistoja voidaan hyödyntää ja ilman muuta, niin metsässä kannattaa käydä seuraamassa niitä metsien tilanteita ihan liveinä niin sanotusti, eli mitä siellä metsässä, mitä siellä on tapahtunut ja mitä tilanteita siellä on, koska muutenhan tämmöisissä esimerkiksi myrskytuhon ei välttämättä tule tietoa muuta kuin paikan päällä käyden. No sitten kun mennään näihin metsänhoidollisiin toimenpiteisiin tulevaisuutta ajatellen, niin ensin näihin, että kun tehdään näitä uudistamistoimenpiteitä, niin suunnitellaan ne uudistettavat puulajit sitten kasvupaikan mukaisesti ja vältetään kuusen istuttamista kuivumisherkillä kasvupaikoilla ja vältetään yksipuolista puuston rakennetta ja me voidaan suosia sekapuistoisuutta jo ihan uudistamisesta lähtien. Sitten oikea-aikaiset taimikonhoitotoimenpiteet jo varhaisperkausvaiheesta lähtien niin varmistaa sitä, että se puusto kehittyy ja juuristo vahvistuu ja järeyyty nopeammin, jolloin se sietää paremmin tuulin ja lumituhon ja voidaan valita niitä kasvatettavia puulajeja ja suosia monimuotoisuutta, antaa tilaa esimerkiksi niille raidoille ja haavoille kehittyä ja kasvaa ja järeytyä ja voidaan siihen sekapuistoisuuteen kiinnittää jo huomiota ja siinä taimikon varhaisperkausvaiheessa tehdään jo niitä ratkaisevia valintoja sekapuistoisuuden suhteen, että jos me poistetaan kaikki lehtipuu varhaisperkausvaiheessa, niin uusi siemensyntyinen lehtipuusto ei ehdi enää sinne kasvatettavien jalostettujen kuusien matkaan, koska jalostuksen ansiosta niiden kasvuvauhti on niin voimakas. Mutta toisaalta jos jätetään ylispuulehtipuita niin ehkä jossain vaiheessa tulee korjattua sitten ylispuuna pois ja taas meillä on yhden puulajin metsikkö. Eli huolellisesti ja suunnitelmallisesti lähdetään toteuttamaan sitä sekametsän kasvatusta niin niin halutessa, niin tuota siinä jo varhaisperkausvaiheessa, jolloin sitten jätetään kuusentaimikkoon siemensyntyistä ja enintään kuusen mittaista lehtipuuta. Muutenkin tämmöiset oikea-aikaiset toimenpiteet harvennuksessa niin pienentää tuhoriskejä ja sekapuistoisuuden suosiminen. Ja sitten monimuotoisuuden turvaaminen, että mitä monilajisempia ja monimuotoisimpina pidämme metsiä niin sitä paremmin ne pystyvät sopeutumaan näihin tuleviin ilmasto-olosuhteisiin. Sitten vältetään korjuuvaurioita, huolehditaan vesiensuojelusta, koska kuivuusriskit on yksi riski mitä tulevaisuudessa on ja ne koskee niitä korkeita kivennäismaakumpareita sekä niitä Etelä-Suomen turvemaita, joissa se vedenpinta on alhaalla. Ja lannoittamalla voidaan terveyslannoittamalla voidaan ylläpitää sitä puuston elinvoimaisuutta ja sitten metsäteitä kunnossa pitämällä, niin voidaan huolehtia siitä infrastruktuurista, että

meillä on esimerkiksi metsäpalon syttyessä niin mahdollisuus päästä sitten sammutustöihin.

Minna: Vau, meillä on aikamoinen keinovalikoima olemassa jo. Miten tuota onko sulla kokemusta siitä, että miten hyvin nämä eri keinovalikoimat on metsänomistajilla tiedossa?

Juha: No kyllä meillä esimerkiksi talousmetsien luonnonhoitotoimenpiteet on ollut hyvin pitkään jo osa arkimetsänhoitoa, suoja-alueita jätetään, säästöpuuryhmiä jätetään, vesistöjen suojavaikokkeesta huolehditaan. Sekapuistoisuus on ollut myös pitkään metsäalalla osa tällainen vakiokäytäntö, että kyllä nämä periaatteet on hyvin pitkälle tiedossa ja oikea-aikaiset toimenpiteet, että kyllä entistä enemmän tietysti pitää vielä kiinnittää huomiota tällaisiin esimerkiksi riipeisin uudistamistoimenpiteisiin ja kasvupaikan mukaisiin puulajeihin että meillä edelleen kuusta istutetaan hieman liian karuille kasvupaikoille ja siinä sitten on monet tuhoriskit pitkällä aikavälillä. Mutta se mihin haluan kiinnittää erityistä huomiota näin niin kuin metsäsuunnittelunkin kannalta, että meillä on metsätuho-riskien hallinnassa niinkun kaksi päälinjaa, että niin kun reagoidaan niihin olemassa oleviin riskeihin ja ennaltaehkäistään tulevia riskejä. Ja tää on tärkeintä on niinku erityisesti niinku ennaltaehkäistä niitä tulevia riskejä, suunnitella sitä metsänhoitoa pitkällä tähtäimellä ja miettiä kohdekohtaisesti että mitä ne olosuhteet tulee tässä kohteessa muuttumaan ja toteuttaa niitä ilmastokestäviä valintoja sitten pitkällä tähtäimellä. Ja siinä on just yksi keskeinen on nämä kasvupaikan mukainen puulaji, että vaikka olisi hirvituhoriskia niin mieluummin kasvatetaan sitä kasvupaikalle sopivaa puulajia, kun istutetaan kuusta liian karulle kasvupaikalle, koska siinä sitten ne riskit niin kuin kasvaa pitkällä aikavälillä. Ja suositaan sekapuistoisuutta ja oikea-aikaista toimenpiteitä ja talousmetsien luonnonhoidon monimuotoisuuden turvaavia toimenpiteitä. Niin tässä on semmoinen hyvä kombo jolla voidaan sitten luottavaisin mielin, että sanotaan näin että tällaiset terveen elinvoimaisesti hyvin hoidetut monimuotoiset metsät niin ne pystyy hyvin sopeutumaan tulevaisuuden muutokseen.

Minna: No joo ja sitten tuossa just kun mainitsit, että hyvin kohdekohtaisesti joutuu miettimään aina sen sopivan toimenpiteen, niin siinä varmasti se metsäsuunnitelma on tosi tärkeässä roolissa, että siinä metsäsuunnitelmassa kävisi ilmi jo se, että minkälaisia riskejä sillä kohteella on ja miten se metsänomistaja voisi sitten ottaa niitä riskejä huomioon ja valita sitten oikeita toimenpiteitä juuri sille kohteelle. Ja tuli myös mieleen tuosta se, että monet näistä toimenpiteistä hän myös tukee toisiaan, että siellä on vaikka sekapuistoisuutta ja monimuotoisuuden lisäämistä ja vesiensuojelua, että on paljon semmoisia toimenpiteitä, että ne sitten hyvin paljon niinku tukee ja vahvistaa toisiaan niin hyvin tehokkaita toimenpiteitä niinku monen näkökulman kannalta.

Juha: Kyllä se on juuri näin, että monimuotoisuuden turvaaminen on yksi tuota keskeinen keino metsiensopeutumiskyvyn vahvistamisessa, että. Monilajisuus vahvistaa ekosysteemin toimintaa ja ja tuota varmistaa sitä tuhon kestävyyttä.

Minna: Kyllä tuossa vielä kun ihan alkuun mainitsit siitä, että on hyvä havainnoida niitä metsiä ja nopeasti reagoida, jos havaitsee siellä jotakin muutoksia, että vaikka niin kuin huomaisi, että tänne on nyt kirjanpaina tullut tänne minun kuusikkoon ja sitten siihen pystyisi niin kun reagoimaan mahdollisimman nopeasti. Mutta nyt jos mietitään niinku vaikka kuntametsänomistajia joilla voi olla sitä metsää paljonkin ja se voi olla hyvin hajallaan se metsä ja ehkä kuntalaiset liikkuu siellä eniten, niin olisiko jotakin vinkkiä että että miten niitä metsiä voisi sitten tarkastella? Voisiko kuntalaisille antaa siinä jotakin, en nyt sano että vastuuta, mutta jotakin semmoista porkkanaa, että olisi hyvä tarkkailla niitä metsiä missä liikkuu.

Juha: Niin tämähän olisi ihan mielenkiintoinen idea tuota, että tämmöinen puskaradio laitettas käyntiin jossa tuota, että kyllähän vaikka niinku kannatettavaa esimerkiksi vaikka yksityisissä metsänomistajissa, niin naapurimetsän omistajat muodostaisivat keskenään semmoisia yhteyksiä ja jos havaitsevat vaikka toisen metsässä jotakin poikkeavaa niin voisivat sitä ilmoittaa. Ja samaten jos metsästysseurat huomaa metsissä jotain poikkeavaa, niin ilmoittaisivat metsänomistajalle ja tuota miksi ei sitten kuntalaisetkin ottaisi yhteyttä jos huomaavat jotakin poikkeavaa siellä metsässä.

Minna: Niinpä, joo. Onkohan tällaisia jo käytössä?

Juha: Varmaan jonkun verran, mutta en laajuudesta tarkemmin osaa sanoa sitten, että missä määrin tämmöistä toimintaa esiintyy.

Minna: Niinpä, joo. Miten näet että siellä niin kun jos mietitään nyt erityisesti niitä kuntametsänomistajia mainitsitkin jo tuossa, että metsäsuunnitelma on semmoinen hyvä paikka huomioida sitä monitavoitteisuutta. Ja jotenkin musta tuntuu, että tämä monitavoitteisuus myös kiteytyy nyt siihen, että me saadaan niistä metsistä myös kestävämpiä eli siellä on monta asiaa mitä meidän täytyy huomioida. Niin miten näet, että parhaiten pystyttäisi ehkä niinku tunnistamaan niitä kunnan tavoitteita ja ottamaan niitä kaikkia tavoitteita huomioon, että se on monivaiheinen prosessi, että pystytään niinku yhdistämään kaikki ne tavoitteet.

Juha: Niin se on, ajattelisin semmoinen siis semmoinen joku strateginen valinta voisi olla, että mikä on esimerkiksi tämä taloudellinen tuottovaatimus, tuotto-odotus sitten tämän metsien suhteen, että onko tavoitteena ja niin kun tasainen kassavirta vai onko tarkoituksena kartuttaa niitä pääomia sinne metsään ja tehdä vaan terveyttä ylläpitäviä hakkuita. Että jos meillä on ajatuksena, että meillä on strategisena tavoitteena, että metsät metsissä on tämmöinen tasainen kassavirta, niin silloinhan isommalla pinta-alalla voidaan käyttää tämmöistä termiä kuin normaalimetsä, jossa taimikoita on 25 % ja nuoria kasvatusmetsiä on 30 % ja varttuneita kasvatusmetsiä on 30 %,

uudistuskypsiä metsiä 15 %, näin niin kun jaksollisessa kasvatuksessa. Samalla tavalla jatkuvassa kasvatuksessa, että siellä on sitä nuorta puustoa, jossa tulee sitten jatkossa niitä isoja puita, että kun metsähän on semmoinen jatkuvassa muutoksessa oleva kokonaisuus jossa niin kun tapahtuu sitä kasvua ja nuorista puista tulee varttuneita puita. Ja nyt sitten se strateginen valinta, että mikä on se tuotto-odotus sen metsän suhteen, niin se olisi niinku se yksi semmoinen lähtökohta. Ja sitten monitavoitteisuutta niin metsäsuunnitteluhan on siinä just se hyvä työkalu siihen niitä tuoda esiin niitä kohdekohtaisia tilanteita sieltä metsästä, että jotka ei välttämättä kaukokartoituksen keinoin tule ilmi. Elikkä voidaan tarkemmin kohdentaa esimerkiksi vaikka hyviä säästöpuuryhmäpaikkoja tai suojatiheikköjen paikkoja, tuoda näitä virkistyskäyttö mahdollisuuksia esille mitä siellä on. Eli nimenomaan täällä tarkemmalla suunnittelulla niin päästään kiinni sitten niihin maastossa oleviin tarkempiin tietoihin. isompia alueita voidaan esimerkiksi mikrokuvioda ja kasvupaikan mukaisesti tarkemmin että ja miettiä sitten niitä uudistamistapavalintoja, kasvatustapavalintoja ihan niin kuin pienempinä kokonaisuuksina.

Minna: Kyllä ja siinäkin just tärkeätä on se, että tunnistaa juurikin sen metsänomistajan sen metsän ominaispiirteet ja potentiaalin sekä sen talouden näkökulmasta, monimuotoisuuden näkökulmasta, hiilensidonnasta ja vesiensuojelun ja virkistyskäytön näkökulmasta että tunnistetaan, minkälaisia erityispiirteitä siellä metsänomistajalla on, niin voidaan sitten tarkemmin myös suunnitella sitä, että miten niitä tavoitteita voitaisiin yhdistää.

Juha: Kyllä ja tuossa oli aiemmin puhetta sopeutumisesta ja kun mainitsit hiilivarastoista niin meillähän jos ajatellaan ilmastonmuutoksen hillintää metsien avulla, niin siinä voidaan ajatella tällaisista kahta päälinjaa, että vältetään niin kuin uusia päästöjä ilmakehään ja huolehditaan tehokkaasta hiilensidonnasta ja varastoinnista. Ja hiilen ja hiilen varastoinnista aina parempi pitkäkestoisin hiilivarastoihin ja hiilen varastointiahan voidaan sitten jatkaa joko metsissä, voidaan maltillisesti hallitusti kiertoaikaa pidentää taikka sitten voidaan keskittyä sitten puutuotteiden hiilivarastoihin. Ja hiilen varastoinnin hiilen varastointiin metsissä, niin tuota siinä on sitten se korostuu se metsien elinvoimaisuus ja terveys ja sen tarkkailu, koska tuhoriskit lisääntyvät puuston ikääntyessä. Mutta erityinen huomio näihin suometsiin, koska kaikista suurin maaperän hiilivarasto meillä on sitten näissä turvemaitten maaperässä ja ne ratkaisut mitä siellä tehdään sitten niin on erityisen tärkeätä ja nämä on sitten semmoisia tilanteita että näillä on yhteys sekä sopeutumiseen että hillintään että huolehditaan siitä veden virtauksen rajoittamisesta ja virtauksen hillitsemisestä ja huolehditaan, että sen sijaan että kuivatetaan niitä turvemaita, niin pienompikin hallitaan sitä vesitaloutta.

Minna: Kyllä. Juuri näin. No miten sie näät, että minkälainen rooli metsäsuunnittelulla on tulevaisuudessa? Nouseeko se niin kuin tärkeäksikin, kun mietitään esimerkiksi ilmastomuutokseen varautumista?

Juha: No kyllä elikkä ohjaan tähän tuohon metsänomistaja 2020 tutkimukseen, että siinä selvitettiin metsänomistajan tavoitteita ja suurin ryhmä niin oli monitavoitteiset.

Minna: No niinpä.

Juha: Eli tuota tällä tavalla tarkempia tietoja saadaan oikeastaan ainoastaan irti, kun käydään siellä maastossa ja metsäsuunnitelmassahan kun se tehdään maastossa niin saadaan selville sitten sieltä niitä tarkempia kohdekohtaisia tietoja. Ja metsäkeskuksen metsävaratiedon muodostaa sen pohjatiedon tähän metsäsuunnitelman laatimiseen ja metsänomistajan itsekä kannattaa käydä siellä maastossa katselemassa niinku niitä tilanteita niin kuin tässä tuli jo aiemmin todettua.

Minna: Kyllä eli uskot siihen, että vielä jatkossakin mennään maastoon.

Juha: Ilman muuta ja kannattaa mennä.

Minna: Kyllä, hyvä me tullaan jo loppuvaiheeseen tässä jaksossa ja me ollaan jakson lopuksi pyydetty jokaista vierasta tuomaan joku ajatus, lausahdus tai se voi olla vaikka runon pätkä tai mikä tahansa tulevaisuuden metsää kuvaava sanallinen viesti, niin minkälaisen ajatuksen sinä tuot meille metsän suuntapolunrakentajille.

Juha: Nostan tähän sen, mikä aiemminkin oli esillä elikkä ilmastomuutos lisää ja voimistaa metsiin kohdistuvia tuhoriskejä ja terveet elinvoimaiset ja monimuotoiset metsät pystyvät hyvin sopeutumaan tulevaan ilmastomuutokseen ja sen vaikutuksiin.

Minna: Oikein hyvä. Hyvin kiteytti oikeastaan koko meidän jakson. Kiitos paljon Juha, että olit meidän vieraana ja tulkaahan kuulijat kuulolle myös seuraavaan jaksoon.

Juha: Kiitoksia.

Minna: Kiitos.

Minna: Tämä podcast on toteutettu Vastuullista metsäsuunnittelua kuntametsän omistajille hankkeessa. Hanketta rahoittaa Euroopan aluekehitysrahasto ja Pohjois-Savon liitto.